



ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΡΙΤΟ

ΜΕΡΟΣ Ι ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Αριθμός 4406	Παρασκευή, 22 Ιανουαρίου 2010	63
--------------	-------------------------------	----

Αριθμός 18

ΟΙ ΠΕΡΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 1996 ΕΩΣ 2003

Διάταγμα με βάση το εδάφιο (1) του άρθρου 39

Η Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ασκώντας τις εξουσίες που χορηγούνται σ' αυτή με βάση το εδάφιο (1) του άρθρου 39 των περί Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία Νόμων του 1996 έως 2003, εγκρίνει και εκδίδει το ακόλουθο διάταγμα:

Συνοπτικός
τίτλος.

89(I) του 1996
158(I) του 2001
25(I) του 2002
41(I) του 2003
91(I) του 2003.

1. Το παρόν διάταγμα θα αναφέρεται ως το περί Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία (Κώδικας Πρακτικής για το Θόρυβο στους τομείς της Μουσικής και της Ψυχαγωγίας) Διάταγμα του 2010.

2. Ο Κώδικας Πρακτικής για το Θόρυβο στους τομείς της Μουσικής και της Ψυχαγωγίας που παρατίθεται στον ΠΙΝΑΚΑ, παρέχει πρακτική καθοδήγηση σε σχέση με τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται από τους περί Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία Νόμους του 1996 έως (Αρ. 2) του 2003 και τους Κανονισμούς που εκδίδονται με βάση τους νόμους αυτούς. Συμμόρφωση με τις διατάξεις του Κώδικα Πρακτικής για το Θόρυβο στους τομείς της Μουσικής και της Ψυχαγωγίας αποτελεί απόδειξη συμμόρφωσης με τις σχετικές διατάξεις της σχετικής νομοθεσίας.

Έναρξη ισχύος.

3. Το Διάταγμα αυτό τίθεται σε ισχύ με τη δημοσίευσή του.

ΠΙΝΑΚΑΣ

Θόρυβος
στους τομείς της Μουσικής και της Ψυχαγωγίας

Κώδικας σχετικά με το πώς να συμμορφωθείτε
με τους περί Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία
(Προστασία από το Θόρυβο) Κανονισμούς του 2006

Πρόλογος

Ο Κώδικας αυτός στοχεύει στην παροχή πρακτικών οδηγιών για να βοηθήσει τους εργοδοτούμενους, τους αυτοεργοδοτούμενους και τους εργοδότες, που δραστηριοποιούνται στους τομείς της μουσικής και της ψυχαγωγίας, να προστατεύσουν την ακοή τους και να εκπληρώσουν τις νομικές υποχρεώσεις τους όπως καθορίζονται στους περί Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία (Προστασία από το Θόρυβο) Κανονισμούς του 2006 (Κ.Δ.Π. 317/2006) που στη συνέχεια θα αναφέρονται ως οι Κανονισμοί Θορύβου.

Ο Κώδικας Πρακτικής εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 39 των περί Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία Νόμων. Σε περίπτωση ποινικής διαδικασίας με βάση τους πιο πάνω Νόμους, παράλειψη οποιουδήποτε προσώπου να συμμορφωθεί με οποιαδήποτε διάταξη Κώδικα Πρακτικής που έχει εγκριθεί και εκδοθεί δυνάμει των πιο πάνω Νόμων αποτελεί απόδειξη παράλειψης συμμόρφωσης με τις διατάξεις των Νόμων ή των Κανονισμών που εκδίδονται με τους Νόμους αυτούς, με τις οποίες σχετίζεται ο Κώδικας Πρακτικής, εκτός αν αποδειχθεί ενώπιον του Δικαστηρίου και το Δικαστήριο ικανοποιηθεί ότι υπήρξε συμμόρφωση με άλλο τρόπο από τη διάταξη του Κώδικα.

Ο παρών Κώδικας είναι βασισμένος σε αντίστοιχους κώδικες της Ελλάδας και της Ιρλανδίας. Θα θέλαμε να εκφράσουμε τις θερμές μας ευχαριστίες προς τις αρμόδιες αρχές των χωρών αυτών για την ευγενή καλοσύνη που είχαν να μας επιτρέψουν να χρησιμοποιήσουμε υλικό από τους κώδικες τους για τη δημιουργία του παρόντος Κώδικα.

ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Εισαγωγή

Με την Οδηγία 2003/10/ΕΚ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Φεβρουαρίου 2003 καθορίζονται σε Ευρωπαϊκό επίπεδο οι ελάχιστες απαιτήσεις ασφάλειας και υγείας σχετικά με την έκθεση των εργαζομένων σε κινδύνους οι οποίοι προέρχονται από την επαγγελματική έκθεση σε θόρυβο.

Στο άρθρο 14 της Οδηγίας προβλέπεται ότι: «στο πλαίσιο εφαρμογής της Οδηγίας, τα κράτη μέλη καταρτίζουν, κατόπιν διαβουλεύσεων με τους κοινωνικούς εταίρους και σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και πρακτική, κώδικα συμπεριφοράς με πρακτικές κατευθυντήριες γραμμές που θα βοηθήσει εργαζόμενους και εργοδότες στους τομείς της μουσικής και της ψυχαγωγίας να ανταποκριθούν στις νομικές τους υποχρεώσεις». Προϊόν αυτής της πρόνοιας αποτελεί ο παρών κώδικας.

Η εν λόγω Οδηγία έχει εναρμονιστεί στο εθνικό δίκαιο της χώρας μας με τους περί Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία (Προστασία από το Θόρυβο) Κανονισμούς του 2006 (Κ.Δ.Π. 317/2006). Οι Κανονισμοί αυτοί αντικατέστησαν από την 28η Ιουλίου 2006 τους περί Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία (Προστασία από το Θόρυβο) Κανονισμούς του 2002 (Κ.Δ.Π. 230/2002). Οι Κανονισμοί του 2006 εφαρμόζονται και στους τομείς της μουσικής και της ψυχαγωγίας από τη 15η Φεβρουαρίου 2008.

Οι τομείς της «μουσικής και ψυχαγωγίας» ορίζονται ως όλοι «οι χώροι εργασίας όπου παίζεται ζωντανή μουσική, ή παίζεται καταγραμμένη μουσική, σε χώρους, όπως είναι τα εστιατόρια, τα μπαρ, τα δημόσια κτίρια, οι δισκοθήκες, τα νυχτερινά κέντρα διασκέδασης, ή παράλληλα παίζεται ζωντανή μουσική ή παρουσιάζεται ζωντανή δραματική ή χορευτική παράσταση». Αυτός ο ορισμός έχει ευρεία εφαρμογή και συμπεριλαμβάνει τους χώρους των ορχηστρών, των φιλαρμονικών (μπάντων), των αιθουσών συναυλιών, των θεάτρων, των συναυλιών ροκ, των μπαντών εμβλημάτων, των οινοπνευματοποιείων (μπαρ), των λεσχών κ.λπ. Στους χώρους αυτούς δραστηριοποιούνται όχι μόνο οι μουσικοί αλλά και πολλοί άλλοι όπως οι μηχανικοί ήχου, το προσωπικό ασφάλειας και του μπαρ.

Η μουσική θεωρείται πως είναι ευχάριστη αλλά μερικές φορές για να παραγάγει τα αποτελέσματα της μπορεί να είναι δυνατή. Ο ήχος ενός πνευματικού (δηλ. λειτουργούντος με αέρα) τρυπανιού δεν θεωρείται ευχάριστος, αλλά τόσο η μουσική όσο και τα πνευματικά τρυπάνια προκαλούν διακυμάνσεις της πίεσης (θόρυβος) και εάν αυτός ο θόρυβος είναι πάρα πολύ υψηλός ή συνεχίζει για υπερβολικά μεγάλο χρονικό διάστημα η ακοή των ανθρώπων μπορεί να βλαφθεί. Αυτός ο Κώδικας στοχεύει να βοηθήσει στην αποτροπή πρόκλησης βλάβης στους εργαζόμενους από το θόρυβο της μουσικής.

Οι τομείς της μουσικής και της ψυχαγωγίας εξετάζονται χωριστά, καθώς υψηλά επίπεδα ήχου και ειδικά εφέ, τα οποία θεωρούνται ουσιώδη και αναπόσπαστα στοιχεία της παράστασης, είναι σε τέτοια ένταση ώστε να μπορούν να προκαλέσουν ακουστικές βλάβες.

Η ιδιαιτερότητα των ήχων στον τομέα αυτό, ζωντανών ή ηχογραφημένων, βρίσκεται στο γεγονός ότι ενώ στην ουσία αποτελούν το παραγόμενο προϊόν ταυτόχρονα μπορούν να είναι και επιβλαβείς. Πράγματι, το ιδιαίτερο αυτό εργασιακό προϊόν μπορεί να θέσει άμεσα σε κίνδυνο τα πολυτιμότερα όργανα των εργαζομένων στον τομέα αυτό και ειδικά των μουσικών, δηλαδή τα αυτιά τους.

Εξαιτίας των ιδιαιτεροτήτων των τομέων της μουσικής και της ψυχαγωγίας, πολλοί μουσικοί/μέλη συγκροτημάτων εργάζονται ως ελεύθεροι επαγγελματίες και μπορούν να θεωρούνται ως αυτοεργοδοτούμενοι. Αυτή η ομάδα εργαζομένων δεν καλύπτεται από τις πρόνοιες της Οδηγίας 2003/10/ΕΚ, όμως καλύπτονται από τις πρόνοιες των Κανονισμών Θορύβου, γι' αυτό όσα αναφέρονται σ' αυτό το κείμενο θα μπορούσαν να εφαρμοστούν και σ' αυτούς.

Οι διατάξεις των Κανονισμών Θορύβου εφαρμόζονται επίσης για το κοινό που παρακολουθεί ή συμμετέχει σε μουσικές εκδηλώσεις.

Μέτρηση του θορύβου

Το βασικό όργανο για τη μέτρηση του θορύβου είναι ένας μετρητής επιπέδων ήχου. Μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί ένα δοσίμετρο (προσωπικός μετρητής έκθεσης θορύβου) που φέρεται από τον εργαζόμενο. Επίσης ένας βαθμονομητής, για τον έλεγχο του μετρητή και ένας ανεμοφράκτης για την προστασία του μικρόφωνου του οργάνου από τη μετακίνηση του αέρα και τους ρύπους, είναι απαραίτητα εξαρτήματα για τη διεξαγωγή σωστών μετρήσεων.

Ο θόρυβος μετριέται σε λογαριθμικές μονάδες που ονομάζονται decibels (dB). Για να λάβουμε υπόψη τον τρόπο που το ανθρώπινο αυτί αποκρίνεται στον ήχο διαφορετικών συχνοτήτων, συνήθως εφαρμόζεται, μέσω ειδικού φίλτρου, η Α-στάθμιση, και οι μετρήσεις εκφράζονται σε dB(A). Για τη μέτρηση της αιχμής, του αντίκτυπου ή του εκρηκτικού θορύβου, εφαρμόζεται η C - στάθμιση που είναι ένα ευρύ φάσμα συχνοτήτων-στάθμισης και οι μετρήσεις εκφράζονται σε dB(C).

Ο θόρυβος είναι ένα μέτρο της πίεσης που ασκείται στο αυτί. Μια αύξηση 3 dB στο θόρυβο αντιπροσωπεύει διπλασιασμό της πίεσης αυτής, έτσι αυτό που φαίνεται ως μια μικρή διαφορά στους αριθμούς μπορεί να έχει ένα αρκετά σημαντικό αποτέλεσμα.

Οι κίνδυνοι του θορύβου

Καθημερινά, εκατομμύρια εργαζόμενοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση εκτίθενται στο θόρυβο στην εργασία και σε όλους τους κινδύνους που αυτό μπορεί να συνεπάγεται.

Ενώ ο θόρυβος είναι προφανέστερα πρόβλημα στις βιομηχανίες, όπως η μεταποιητική και η κατασκευαστική, μπορεί επίσης να είναι θέμα σε ένα ευρύ φάσμα άλλων εργασιακών περιβάλλοντων, από τα τηλεφωνικά κέντρα στα σχολεία, τους χώρους των ορχηστρών, τα μπαρ κ.λπ.

Ο ένας στους πέντε εργαζόμενους της Ένωσης, για το μισό τουλάχιστον του χρόνου που είναι στην εργασία, πρέπει να αυξήσει τη φωνή του για να ακουστεί. Το 7% των εργαζόμενων στην Ένωση, πάσχει από δυσκολίες ακοής σχετικές με την εργασία¹.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που συλλέγονται στα Κράτη Μέλη της Ένωσης η προκαλούμενη από το θόρυβο απώλεια ακοής είναι μια από τις πιο κοινές γνωστοποιημένη επαγγελματική ασθένεια.

Είναι επιβεβαιωμένο ότι υπάρχει κίνδυνος για την ακοή από την παρατεταμένη έκθεση στο θόρυβο σε επίπεδα έως και 85 dB(A) και κάποια στοιχεία για μερικούς ανθρώπους δείχνουν κίνδυνο μέχρι και στα 80 dB(A).

Οι εργαζόμενοι που εκτίθενται τακτικά στο θόρυβο πάνω από 85 dB(A) διατρέχουν αυξανόμενο κίνδυνο βλάβης στην ακοή τους με συνεπεία την απώλεια ακοής προκαλούμενη από θόρυβο.

Τα αποτελέσματα συνεπειών στην ακοή από την έκθεση στο θόρυβο μπορεί να είναι προσωρινά ή μόνιμα. Η προσωρινή κώφωση συχνά γίνεται αντιληπτή όταν φύγουμε από ένα θορυβώδη τόπο. Αν και η ακοή ανακάττει μέσα σε μερικές ώρες, αυτό δεν πρέπει να αγνοείται δεδομένου ότι είναι σημάδι ότι η συνεχής ή τακτική έκθεση σε τέτοιο θόρυβο θα μπορούσε να προκαλέσει μόνιμη βλάβη.

Η απώλεια ακοής συνήθως είναι βαθμιαία και οφείλεται στην παρατεταμένη έκθεση στο θόρυβο.

Οι άνθρωποι συνειδητοποιούν πόσο κωφοί έχουν γίνει μόνο όταν η βλάβη που προκαλείται από το θόρυβο κατά τη διάρκεια των ετών συνδυάζεται με την κανονική απώλεια ακοής λόγω της γήρανσης.

Η βλάβη της ακοής μπορεί επίσης να προκληθεί αμέσως από τους ξαφνικούς, εξαιρετικά δυνατούς θορύβους π.χ. από τα ηλεκτρικά τόξα, μηχανές φινιρίσματος στα χυτήρια, πυροβόλα όπλα ή μηχανές που χρησιμοποιούν φυσίγγια, αν και αυτό δεν είναι συχνό.

Η έκθεση στο θόρυβο μπορεί επίσης να προκαλέσει εμβοή, η οποία είναι αίσθηση θορύβων στα αυτιά όπως το κουδούνισμα ή το βούισμα. Αυτό μπορεί να εμφανιστεί σε συνδυασμό με την απώλεια ακοής.

Οι τομείς της μουσικής και ψυχαγωγίας είναι μοναδικοί στα υψηλά επίπεδα θορύβου και τα εξαιρετικά δυνατά ειδικά εφέ συχνά θεωρούνται ως απαραίτητα στοιχεία ενός γεγονότος. Εντούτοις οι δυνατοί ήχοι μπορούν να βλάψουν την ακοή. Η βλάβη της ακοής είναι μόνιμη, ανεπίστρεπτη και προκαλεί κώφωση. Τα ενισχυτικά βοηθήματα της ακοής δεν μπορούν να αντιστρέψουν τη βλάβη της ακοής.

Οι εργαζόμενοι στους τομείς της μουσικής και της ψυχαγωγίας, οι οποίοι εργάζονται τακτικά σε περιβάλλον με θόρυβο, όπως τα κλαμπ, οι δισκοθήκες ή στις συναυλίες, διατρέχουν σοβαρό κίνδυνο να υποστούν βλάβες της ακοής τους. Σε αυτή την κατηγορία εργαζομένων συμπεριλαμβάνονται γενικά οι μουσικοί, οι ντισκ-τζόκεϊ (DJs), το προσωπικό εξυπηρέτησης, το τεχνικό προσωπικό, το προσωπικό ασφαλείας, οι εργαζόμενοι στις πρώτες βοήθειες, οι ταμίες και άλλοι.

Οι εργαζόμενοι αυτοί εκτίθενται συχνά σε επίπεδα θορύβου τα οποία υπερβαίνουν κατά πολύ τις "οριακές τιμές έκθεσης" του Κανονισμού 4 των Κανονισμών Θορύβου. Ως εκ τούτου, αυτό το οποίο μπορεί να αποτελεί ευχαρίστηση για το κοινό, μπορεί να αποτελεί επαγγελματικό κίνδυνο για τους εργαζόμενους, εξαιτίας της επαναλαμβανόμενης μακροχρόνιας έκθεσής τους στο θόρυβο.

Αυτοί οι εργαζόμενοι συχνά εκτίθενται σε ημερήσια επίπεδα έκθεσης θορύβου που υπερβαίνουν τις «τιμές έκθεσης για ανάληψη δράσης» και «τις οριακές τιμές έκθεσης» που αναφέρονται στον Κανονισμό 4 των Κανονισμών Θορύβου.

Ακολουθεί ενδεικτικός και μη εξαντλητικός πίνακας κατηγοριών εργαζομένων που ενδεχομένως εκτίθενται σε θόρυβο στους τομείς της μουσικής και της ψυχαγωγίας:

• Ηθοποιοί • Καλλιτεχνικοί διευθυντές • Τεχνικοί ήχου και οι βοηθοί τους • Τεχνικοί των παρασκηνίων • Προσωπικό στο μπαρ	• Εργαζόμενοι σε εταιρείες μουσικής παραγωγής • Διαφημιστές • Προμηθευτές • Προσωπικό ασφαλείας • Δάσκαλοι χορού
--	--

¹ (Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Ασφάλεια και Υγεία στην Εργασία)

• Παιδιά σε παιδικές παραστάσεις • Χορωδίες • Χορογράφοι • Μικρά μουσικά σύνολα κλασσικής μουσικής • Συνθέτες • Τεχνικοί μουσικών οργάνων • Προσωπικό φωτισμού/ τεχνικοί. • Μουσικοί διευθυντές • Μουσικοί • Τραγουδιστές • Παραγωγοί	• Χορευτές • Ντισκ-τζόκεϊ • Ανιματέρ • Διοργανωτές εκδηλώσεων • Εργαζόμενοι σε υποδοχή και γκαρνταρόμπα • Προσωπικό ειδικών εφέ • Τεχνικοί σκηνής • Σερβιτόροι • Ιδιοκτήτες στούντιο • Τεχνικοί διευθυντές • Διευθυντές παραγωγής • Τεχνικοί βίντεο
---	--

Οριακές τιμές έκθεσης και τιμές για ανάληψη δράσης

Κατώτερες τιμές για ανάληψη δράσης:

Ημερήσια ή εβδομαδιαία προσωπική μέση έκθεση θορύβου $L_{EX,9h} = 80$ dB(A) και μέγιστη πίεση ήχου $P_{peak} = 112$ Pa (135 dB(C) στα 20 μ Pa), αντιστοίχως.

Ενέργειες.

- Προβείτε σε αξιολόγηση του κινδύνου.
- Εάν οποιοιδήποτε εργαζόμενοι προσδιορίζονται πως ανήκουν σε ιδιαίτερα ευαίσθητες ομάδες στο θόρυβο, πρέπει να εφαρμόζεται επιτήρηση της υγείας τους.
- Καταστήστε διαθέσιμα τα μέσα προστασίας της ακοής.
- Παρέχετε κατάρτιση.

Ανώτερες τιμές για ανάληψη δράσης:

Ημερήσια ή εβδομαδιαία προσωπική μέση έκθεση θορύβου $L_{EX,9h} = 85$ dB(A) και μέγιστη πίεση ήχου $P_{peak} = 140$ Pa (137 dB(C) στα 20 μ Pa), αντιστοίχως.

Ενέργειες.

- Καταρτίστε και εφαρμόστε πρόγραμμα μέτρων ελέγχου.
- Εάν αυτά τα μέτρα δεν είναι επαρκή για να μειώσουν την έκθεση κάτω των 85 dB(A) πρέπει να φοριούνται τα κατάλληλα μέσα προστασίας της ακοής και πρέπει να εφαρμόζεται πρόγραμμα επιτήρησης της υγείας.

Οριακές τιμές έκθεσης:

Ημερήσια ή εβδομαδιαία προσωπική μέση έκθεση θορύβου $L_{EX,9h} = 87$ dB(A) και μέγιστη πίεση ήχου $P_{peak} = 200$ Pa (140 dB(C) στα 20 μ Pa), αντιστοίχως.

Ενέργειες.

Μειώστε το επίπεδο ημερήσιας έκθεσης ή μέγιστης ηχητικής πίεσης για κάθε εργαζόμενο κάτω των οριακών τιμών. Η έκθεση κάθε εργοδοτούμενου στο θόρυβο ουδέποτε πρέπει να υπερβαίνει τις οριακές τιμές έκθεσης.

Κατά την εφαρμογή των οριακών τιμών έκθεσης, για τον προσδιορισμό της έκθεσης ενός εργαζόμενου, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η μείωση που παρέχεται από τα μέσα ατομικής προστασίας της ακοής που φοριούνται από τον εργαζόμενο. Πρέπει να σημειωθεί ότι οι τιμές έκθεσης για ανάληψη δράσης δεν πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την επίδραση οποιωνδήποτε τέτοιων προστασιών.

Η μείωση που παρέχεται από τα μέσα ατομικής προστασίας της ακοής που φοριούνται από έναν εργαζόμενο μπορεί να υπολογιστεί χρησιμοποιώντας ένα αριθμό διαφορετικών μεθόδων. Οι τρεις κύριες μέθοδοι για τα παθητικά μέσα προστασίας της ακοής καθορίζονται από το διεθνές πρότυπο EN ISO 4869-2: 1995.

Συνήθως η μέση έκθεση θορύβου υπολογίζεται σε ημερήσια βάση. Εντούτοις, στις περιπτώσεις όπου η έκθεση θορύβου ποικίλλει εμφανώς από μέρα σε μέρα, οι Κανονισμοί Θορύβου επιτρέπουν τον υπολογισμό των εκθέσεων κατά τη διάρκεια μιας εβδομάδας παρά κατά τη διάρκεια μιας ημέρας. Η εβδομαδιαία έκθεση μπορεί να είναι κατάλληλη:

- Όπου η ημερήσια έκθεση σε μια ή δύο εργάσιμες ημέρες σε μια εβδομάδα είναι τουλάχιστο 5 dB ψηλότερη από τις άλλες ημέρες.
- Όταν η εβδομάδα περιλαμβάνει τρεις ή λιγότερες μέρες έκθεσης.